

نگارنده: سید قنبر یوسفیانی - دانش آموخته علم سیاست - روابط بین الملل - فرزند خوزستان - شهر علم و ادب، بهبهان

وقتی مافیای طلا و دلار بر معیشت مردم سایه می اندازد

نمی‌گویید که مافیای دلار و طلا و بازار مشغول فعالیت ظالمانه است و مردم و کشور و نظام برایشان ارزشی ندارد و تنها به فکر سود و سود و سود خود هستند و دیگر هیچ. برای اصلاح این معضل عظیم می‌توان، راهکارهایی در این خصوص اعلام و به کار بست که تا حدودی بشود بازار و تورم و افزایشات نامعقول را کنترل کرد که عبارتند از: مسئولان امر و متولیان اقتصادی کشور در چنین شرایطی باید بر شفافیت، عدالت و کارآمدی متمرکز باشند. نخست، شفافیت مالی و نظارت مردمی بر بودجه و هزینه‌ها می‌تواند جلوی هدررفت منابع را بگیرد و اعتماد عمومی را بازسازی کند. دوم، تقویت تولید داخلی واقعی و حمایت از کارآفرینان و جوانان، نه از طریق انحصار و رانت بلکه با ایجاد فضای رقابتی سالم، می‌تواند موتور محرک اقتصاد باشد. سوم، اصلاح نظام بانکی و پولی برای کنترل نقدینگی و جلوگیری از چاپ بی‌رویه اسکناس ضروری است. چهارم، تسهیل

ضروری در گمرک‌ها انباشته می‌شوند و احتکار، کمبود مصنوعی و گرانی را تشدید می‌کند. جایگزینی مالیات به جای درآمدهای نفتی و معدنی، اگرچه در نگاه نخست می‌تواند نشانه‌ای از اصلاح ساختار اقتصادی باشد، اما وقتی پایه‌های تولید ضعیف است، فشار مالیاتی بیشتر بر دوش مردم و کسب‌وکارهای کوچک می‌افتد و به جای رونق، رکود و نارضایتی اجتماعی را به همراه دارد. در همین خصوص می‌توان گفت؛ وقتی قیمت‌های اجناس هر روز متفاوت‌تر از روز قبل است و قیمت سکه هر روز بیشتر و بیشتر می‌شود، ارز هر روزه به قیمتی دست‌نیافتنی‌تر تبدیل می‌گردد و برعکس پول ملی کشور در برابر این موارد بی‌ارزش‌تر می‌شود، باید گفت یک جای کار اقتصاد و اقتصاددان‌های ما می‌لنگد. یعنی دچار اشتباه محاسباتی ساده شده‌اند و توانایی کنترل ارز و طلا و بازار را ندارند. به گفته خودشان دست به دامان کاسب‌کاران بازار می‌شوند که قیمت‌ها را بالا نبرند، اما

اقتصاد ایران امروز در وضعیتی قرار گرفته که بسیاری آن را افسارگسیخته می‌نامند؛ وضعیتی که در آن تورم لحظه‌ای، بی‌ثباتی بازارها و کاهش اعتماد عمومی به سیاست‌های اقتصادی، زندگی روزمره مردم را تحت فشار قرار داده است. وقتی اسکناس بی‌پشتوانه بی‌محاپا چاپ می‌شود، نقدینگی بی‌مهار به بازار تزیق می‌گردد و نتیجه آن چیزی جز افزایش بی‌وقفه قیمت‌ها نیست. در چنین شرایطی، مردم برای خرید کالاهای اساسی یا دشواری روبه‌رو می‌شوند و سرمایه‌ها به جای ورود به چرخه تولید، به سمت بازارهای امن‌تر مانند طلا و ارز فرار می‌کنند. خودروهای داخلی که با قیمت‌های میلیاردی عرضه می‌شوند اما کیفیتی درخور ندارند، نماد اشکار انحصار و ناکارآمدی در صنعت هستند. از سوی دیگر، هزینه‌های بی‌حساب و کتاب به انجمن‌هایی که خروجی ملموسی ندارند، منابع عمومی را هدر می‌دهد و در مقابل، کالاهای

عبدالحمید گل افشان - کارشناس اجتماعی: نیازهای برآورده نشده؛ از سایه بان تا نماز میت

بی‌توجهی، بخشی از مشکلات زیست محیطی و رفاهی را به نمایش می‌گذارد. ریختن زباله به رودخانه گرگ‌تنها یک بی‌نظمی نیست؛ نشانه بی‌احترامی به تاریخ، طبیعت و قداست این مکان است. انتظار می‌رود مدیرکل محترم اوقاف استان خوزستان و ریاست محترم اداره اوقاف شوشتر بدون فوت وقت چشمان خود را بر روی این واقعیت بگشایند و گوش شنوایی برای صدای ناله خاموش زائران داشته باشند. اقدام فوری برای پاکسازی محوطه ورودخانه از نخاله، جمع‌آوری پله فلزی غیرایمن، و آغاز پروژه‌ای برای احداث سایه‌بان، آبخوری و یک سالن کوچک برای نماز میت، نه یک لطف که وظیفه‌ای قانونی و شرعی است. شوشتر با آن پیشینه درخشان سزاور آن است که اماکن مقدسش آینه تمام‌نمای فرهنگ غنی و میزبانی شایسته مردم آن دیار باشد. امید است این گزارش تلنگری باشد برای آغاز حرکت و اقدام، پیش از آنکه فرصت از کف رود و خسارتی جبران‌ناپذیر به بار آید.

این اماکن چه نقشی در این وضعیت داشته است؟ آیا نظارتی بر عملکرد هیأت امنا و کیفیت ارائه خدمات وجود دارد؟ مسئولیت اصلی تأمین ابتدایی‌ترین حقوق شهروندی زائران مانند دسترسی به بهداشت، آب آشامیدنی، امنیت و فضای محترمانه برای عبادت بر عهده این اداره است. سکوت یا بی‌عملی در این زمینه، نه تنها خدمت به زائران محسوب نمی‌شود که می‌تواند به معنای تضییع حقوق آنان و هدر دادن سرمایه عظیم معنوی و تاریخی باشد. این پرسش مطرح است که آیا جمع‌آوری نذورات و فروش قبور و عواید حاصل از این موقوفات نباید صرف ارتقا و حفظ خود بقاع متبرکه و رفاه زائران آنها شود؟ به باور نویسنده وضعیت کنونی امامزاده سیدمحمد گلایی روایتی تلخ از یک غفلت دوگانه است: غفلت از حرمت مردگان بزرگی که در آن آرمیده‌اند و غفلت از حقوق زندگان زائری که به آنجا می‌آیند. این بارگاه که باید نماد پاکی، علم و معنویت در شهر تاریخی شوشتر باشد امروز به واسطه

نماز میت است. خانواده‌هایی که برای زیارت اهل قبور یا بازدید از مرقد علامه شوشتری می‌آیند در هنگام فقدان عزیزان خود مجبورند مراسم نماز میت را در هوای آزاد و بدون کمترین امکاناتی برگزار کنند. این کمبود با شأن و جایگاهی که این مکان به دلیل حضور مرقد عالمی بزرگ دارد در تناقضی آشکار است. احداث یک فضای محترمانه و مختصر برای این فریضه الهی ضرورتی انکارناپذیر است. علاوه بر این یک پله فلزی قدیمی و غیرایمن برای دسترسی به سکو جهت زیارت اهل قبور است. این پله کهنه و بسیار خطرناک بوده و هر لحظه امکان بروز حادثه‌ای ناگوار برای زائران، به ویژه سالمندان و کودکان وجود دارد. جمع‌آوری این سازه خطرناک و جایگزینی آن با یک راه‌پله استاندارد و ایمن، اقدامی است که فوریت دارد. این پرسش به‌جا و جدی پیش می‌آید که اداره اوقاف و امور خیریه شهرستان شوشتر به عنوان نهادمتولی رسمی و دارای مسئولیت مستقیم در قبال حفظ، نگهداری و اداره

شوشتر و بخشی از سیستم آبی تاریخی این منطقه است. امروز در بخشی از مسیر خود تبدیل به محلی برای دفع پسماند شده است. این عمل سه خطا را یکجا مرتکب می‌شود: نخست هتک حرمت مکانی مقدس که باید پاک‌ترین نقاط باشد. دوم آلودگی یک منبع آبی ارزشمند که حیات محیط زیست و کشاورزی منطقه به آن وابسته است. و سوم نادیده گرفتن سرمایه ملی و تاریخی شهر شوشتر است. این بی‌تفاوتی نسبت به پاکیزگی محیط علاوه بر خطرات بهداشتی، سیمای شهری را مخدوش و چهره این مکان معنوی را زشت می‌کند. نیازهای برآورده‌نشده؛ از سایه‌بان تا نماز میتاگر از این منظره دلخراش بگذریم با کمبودهایی مواجه می‌شویم که حقوق اولیه زائران را نادیده می‌گیرد. زائر و گردشگری که از راه می‌رسد جایی برای استراحت در سایه ندارد. نیاز به یک سایه‌بان مناسب که هم در تابستان‌های سوزان خوزستان پناهگاهی باشد و هم در روزهای بارانی زمستان، نیازی حیاتی و برآورده‌نشده است. ایجاد چند نشیمن‌گاه ساده با سایه‌بان در نقاطی از محوطه کمترین کاری است که می‌توان برای رفاه حال بازدیدکنندگان انجام داد. در عین حال اگرچه مکانی برای ادعیه و نمازهای روزانه وجود دارد اما این بارگاه فاقد یک سالن یا اتاق سروشیده و مناسب برای خواندن

در بستر تاریخ شهر کهن و پرافتخار شوشتر نغینی درخشان از تمدن، ایمان و معماری است. بر بلندای یکی از تپه‌های مشرف به رودخانه خروشان و حیات بخش گرگر گنبدی سر بر آسمان ساییده که نگهبان دو گوهر ناب است: آرامگاه امامزاده سیدمحمد گلایی، از نوادگان امام موسی کاظم (ع) و مرقد عالم ربانی علامه محقق آیت‌... شیخ محمدتقی شوشتری صاحب اثر ماندگار «قاموس الرجال». این مکان تالاری از معنویت و دانش است که قرن‌هاست

